

Reflexář
Jany
Bendové

MOCNÁŘOVI S LÁSKOU

Na ples k výročí Zemanovy inaugurace byli pozváni hlavně „lidé, kteří stojí při panu prezidentovi v dobách dobrých i zlých, v dobách, kdy na něj útočí antizemanovští aktivisté“, pravil mluvčí Ověčáček. Daňové poplatníky, kteří plesání přátel zatáhli, už na zemanovce a antizemanovce jistě nedělili.

DUŠEZPYT VRAHA

Norský masový vrah Breivik se chce obrátit na Evropský soud pro lidská práva – je v samovazbě a to je prý nelidské, izolace nepříznivě ovlivňuje jeho psychický stav. Hm, ono lze ještě víc „nepříznivě ovlivnit psychický stav“ chlápka, jenž povraždil 77 lidí?

AŽ ZA HROB

Jistá žena pobírala 12 let vdovský důchod, přestože už byla opět vdána. Stát připravila zhruba o 440 tisíc. Tak tomu se říká láska až za hrob.

NÁŘEK FOR EVER

Lékařská komora varuje: Lékaři a sestry berou málo, méně než v zahraničí, kvalita péče je ohrožená, musí se zvýšit zdravotní odvody, aby brali více... A pak že se svět mění! Od časů praotce doktorových rebelantů Davida Ratha neslycháme nic jiného.

BÁTUŠKA DIKTÁTOR

Rusové považují za nejprínosnější éru 20. století vládnutí Brežněva a Stalina. Obliba tohoto krutovládce, který má na svědomí milióny životů, se přitom stále zvyšuje. Dnešní obdivovatelé Stalina si bůhvíproč myslí, že zrovna oni by tu jeho „prínosnou“ éru ve zdraví přežili.

BLBOST NA VODĚ

Podle nové vyhlášky musí vodáci, dřív než začnou splouvat jez, žádat o povolení jeho správce. Bez povolení jim hrozí pokuta až 200 tisíc. Vodáci protestují, příslušná ministerstva už vymýšlejí opravu. Ouredníky, kteří takovou hloupost vymysleli, by měli v proutěném koší vymáchat ve studené Vltavě.

NIC NENÍ NEMOŽNÉ. A slovenské volby byly v poslední době vždy předzvěstí pozdějšího vývoje u nás.

Slovensko: začíná nová politická éra

V politice přestávají platit staré dobré zákonitosti. Když se tak děje v amerických primárnkách, říkáme si, že se to děje někde daleko. V sobotu ale současná politická revoluce udeřila za našimi humny. Slovenská politika se otřásla a na politické scéně NEZŮSTAL KÁMEN NA KAMENI.

PŘÍZNAČNĚ v této souvislosti zní výrok autora volebního průzkumu – tzv. exit pollu –, který se v volebním studiu přiznal, že když v poledne viděl první čísla, nechtěl jim nejdřív vůbec věřit. Málokdo totiž čekal, že voliči vystaví tak špatné vysvědčení dosavadnímu lídrovi slovenské politiky – premiéru Ficovi. Jenže byla radikální změna na slovenské politické scéně opravdu tak nečekaná? Spíše ne. Slovensko těžko mohlo být imunní vůči trendům, které se objevují všude v Evropě i za oceánem.

Premiér Fico svou podobou populistického socialismu zhypnotizoval protivníky i komentátory, a to do té míry, že všichni uvěřili, že je neporazitelný. Kdo si to ale nemyslel, byl nakonec slovenský volič. V zemi pod Tatrami začíná nová politická éra.

KONEC STARÝCH ČASŮ

Dobře to je vidět na pádu tradičních pravicových stran. Jen čtvrtinu procenta si nakonec odnesla SDKŮ – bývalá strana premiéra Dzurindy –, která zemi vyrvala z epochy mečiariismu, dovedla ji do EU i NATO a po dlouhou dobu byla jediným reálným protihráčem Roberta Fica. Dzurindova

Richard Sulík, šéf pravicové strany Svoboda a solidarita. V roce 2011 shodil vládu Ivety Radičové, v roce 2016 získal se SaS druhé místo. Do koalice s Ficem jít nehodlá.

SDKŮ ze Slovenska udělala také vzor ekonomických reforem a stála za výsledky, které třeba Bratislavský region řadí mezi deset nejbohatších oblastí v EU. Jenže staré výsledky se v politice nepočítají, a tudíž vlajkovou loď slovenské pravice potopil problém, jenž rozežírá ve střední a východní Evropě v podstatě všechny strany sázející na elementární vnitrostranickou demokracii – korupční a jiné aféry.

Zatímco pád SDKŮ do politického propadliště se čekal, k hlavním překvapením voleb se zařadil moment, kdy z parlamentu poprvé od prvních svobodných voleb v roce 1990 vypadlo Křesťanskodemokratické hnutí (KDH) – jediná formace, která zasedala ve slovenském parlamentu nepřetržitě

posledních 26 let. Strana podobná českým lidovcům, ovšem bez minulosti v komunistické Národní frontě, byla stálíci slovenské politiky, protože sázela na věrné katolické voliče. Doposud ovšem vždy k identifikaci s katolickou církví dodávala ještě něco navíc, ale tentokrát ve volbách jako kdyby vprchala. Také nevydržela neustálé personální „pouštění“ žilou. Kdysi z ní odešla skupina kolem Mikuláše Dzurindy, během aktuálního volebního období ji opustily obě mladé naděje, jež by jí mohly dát modernější tvář – exministr Lipšic a výrazný poslanec Procházka. Další pilíř dosavadní slovenské politiky a jedna z mála stran s opravdovou strukturou po celé zemi nedosáhla na pět procent a zdá se, že se už do politiky nemusí vrátit.